

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ว่าด้วย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในคราวประชุม ครั้งที่๗/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๐ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติ ที่ประกาศใช้ก่อนข้อบังคับนี้ ซึ่งมีข้อความที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“ผู้อุทธรณ์” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พนักงานมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และลูกจ้างประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ซึ่งยื่นหนังสืออุทธรณ์ตามข้อบังคับนี้

“ผู้ร้องทุกข์” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พนักงานมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และลูกจ้างประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ซึ่งยื่นหนังสือร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“คณะกรรมการบริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“ก.บ.บ.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วย คณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.๒๕๕๐

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยสั่งการและให้ถือเป็นที่สุด

การใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ หรือมีอาจปฏิบัติได้ตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๑

คณะกรรมการ

ข้อ ๖ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
ที่ได้รับแต่งตั้งจากสภามหาวิทยาลัย	เป็นประธานกรรมการ
(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก จำนวน ๓ คน	เป็นกรรมการ
(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้บริหารหรือ
ประเภทคณาจารย์ประจำ จำนวน ๒ คน	เป็นกรรมการ
(๔) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ	เป็นกรรมการ
(๕) บุคลากรตำแหน่งวิชาการ จำนวน ๒ คน	เป็นกรรมการ
(๖) บุคลากรตำแหน่งประเภททั่วไป/สนับสนุนวิชาการ
จำนวน ๒ คน	เป็นกรรมการ
(๗) รองอธิการบดี จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการอาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการก็ได้
คณะกรรมการให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี
กรรมการตาม (๒) (๓) (๕) และ (๖) ต้องไม่เป็นคณะกรรมการบริหารงานบุคคล
ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการตาม (๒) (๓) (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามที่
คณะกรรมการบริหารกำหนด และทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

- ๓ -

ในวาระแรกให้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการภายใน ๕๐ วัน นับแต่วันที่ข้อบังคับมีผลบังคับใช้

ก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการชุดเดิม ให้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการชุดใหม่ไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ข้อ ๗ นอกจากพ้นตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามข้อ ๖ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงการรอการลงอาญาด้วย เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๖) สภามหาวิทยาลัยมีคำสั่งให้พ้นจากการเป็นคณะกรรมการ

ในกรณีกรรมการตามข้อ ๖ พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อ ๖ วรรคสี่ และให้ดำรงตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และเหลือเวลาน้อยกว่า ๕๐ วัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนก็ได้

ในกรณีกรรมการตามข้อ ๖ พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

ข้อ ๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์ คำสั่งลงโทษ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ของพนักงานมหาวิทยาลัยและข้าราชการ

(๒) พิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์ คำสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกของพนักงานมหาวิทยาลัย

(๓) กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยเพิ่มโทษ ให้รายงานผลการพิจารณาอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ และให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย

(๔) พิจารณาวินิจฉัยคำร้องทุกข์ของข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยกรณีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และให้มีอำนาจสั่งให้ผู้บังคับบัญชาแก้ไขคำสั่งหรือกระทำการใดๆ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย ยกเว้นกรณีการสั่งลงโทษทางวินัยหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

(๕) พิจารณาวินิจฉัยคำร้องทุกข์ของข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยที่ถูกสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกราชการไว้ก่อนและให้มีอำนาจสั่งให้ผู้บังคับบัญชาแก้ไขคำสั่งให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย

(๖) หน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์

ข้อ ๘ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุม และเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุม ให้ประธานมีอำนาจออกคำสั่งใดๆ ตามความจำเป็นได้

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการ เลือกรวมกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การประชุมของคณะกรรมการ หากมีการพิจารณาเกี่ยวข้องกับตัวกรรมการผู้ใด โดยเฉพาะ กรรมการผู้นั้นจะทำการพิจารณาในวาระนั้นไม่ได้ และห้ามกรรมการผู้นั้นอยู่ในที่ประชุมในวาระนั้น โดยให้นับกรรมการผู้นั้นเป็นองค์ประชุมและให้รวมถึงกรรมการซึ่งเป็นบุคคลดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เป็นคู่กรณีเอง ได้แก่ ผู้กล่าวหา ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุ แห่งการร้องทุกข์

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี

(๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้อง หรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี

(๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ผู้ถูกกล่าวหา

(๖) เหตุอื่นใดที่มีสภาพร้ายแรงที่อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลาง

ข้อ ๑๐ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการหนึ่งคนให้มีหนึ่งเสียงในการลงมติ ในกรณีที่กรรมการผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้บันทึก ความเห็นแย้งหรือการงดออกเสียงของกรรมการผู้นั้นพร้อมทั้งเหตุผลรวบรวมไว้กับรายงานการประชุม

หมวด ๒

การพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๑๑ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์โทษวินัยไม่ร้ายแรงให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการบริหารกำหนด และทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ การอุทธรณ์การลงโทษ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ถดชั้นเงินเดือน ให้ผู้ถูกลงโทษ
อุทธรณ์ด้วยตนเอง โดยยื่นต่อคณะกรรมการ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือ ระบุข้อโต้แย้ง แสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์
ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร พร้อมทั้งลงลายมือชื่อ
และที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน
นับแต่วันถัดจากวันที่ประธานคณะกรรมการรับทราบหนังสืออุทธรณ์และลงลายมือชื่อ วันเดือนปี
ไว้เป็นหลักฐาน และแจ้งมติและสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.อ. หรือสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองแล้วแต่กรณี
ให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๔ คำอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นคำอุทธรณ์ที่ถูกต้องตามข้อ ๑๒ ในกรณีที่มิมีปัญหา
ว่าคำอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย
หากคณะกรรมการมีมติไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ให้แจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง
ให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และให้แจ้งผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษทราบด้วย

ข้อ ๑๕ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนคำอุทธรณ์ก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้
โดยทำเป็นหนังสือยื่นโดยตรงต่อประธานคณะกรรมการ เมื่อประธานคณะกรรมการรับทราบ ให้ถือว่า
คำอุทธรณ์นั้นเป็นอันยุติ

ข้อ ๑๖ ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการหากผู้อุทธรณ์ออกจากราชการเมื่อตาย
ให้คณะกรรมการพิจารณาคำอุทธรณ์ต่อไป แต่จะมีมติเพิ่มโทษหรือให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัย
อย่างร้ายแรงไม่ได้

ข้อ ๑๗ ผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความคิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความคิดในเรื่องเดียวกัน
โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่ง
ลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์แม้ผู้อุทธรณ์คนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์
หากพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของ
ผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษมีผลในทางที่เป็นคุณ
เช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

กรณีตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีเพิ่มโทษแก่ผู้ที่ไม่ได้อุทธรณ์

ข้อ ๑๘ การสั่งให้ยกคำอุทธรณ์ สั่งลดโทษ หรือสั่งงดโทษ ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปมิได้

หมวด ๓

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๑๕ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการบริหารกำหนดและทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๐ ผู้ร้องทุกข์อาจร้องทุกข์ได้ในกรณีดังนี้

(๑) กรณีที่เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นต้นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๒) กรณีที่มีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ดังนี้

ก. บริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย

ข. ไม่มอบหมายงานในตำแหน่งหน้าที่ให้ปฏิบัติในเวลาอันสมควร หรือ

ค. ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องเป็นเหตุให้เสียสิทธิ หรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

(๓) กรณีถูกสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๒๑ การร้องทุกข์ของข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ให้ร้องทุกข์ด้วยตนเอง โดยทำเป็นหนังสือพร้อมทั้งระบุเหตุแห่งการร้องทุกข์ และยื่นต่อคณะกรรมการ ภายใน สามสิบวัน นับแต่วันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

คำร้องทุกข์ต้องทำเป็นหนังสือ ระบุเหตุแห่งการร้องทุกข์ แสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการร้องทุกข์ให้เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมอย่างไรหรือมีเหตุแห่งความคับข้องใจ พร้อมทั้งลงลายมือชื่อ และที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์

ข้อ ๒๒ ระยะเวลาในการร้องทุกข์และการพิจารณารับคำร้องทุกข์ไว้พิจารณา และการถอนคำร้องทุกข์ตามหมวดนี้ ให้นำข้อ ๑๓, ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ หากผู้ร้องทุกข์ถึงแก่ความตายในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ ให้การร้องทุกข์เป็นอันระงับ

- ๗ -

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการ ให้คณะอนุกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามประกาศสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ฉบับลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และฉบับลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๙ และคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ พนักงานมหาวิทยาลัย ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ ๐๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับและยังมีได้มีกรรมการ ให้ปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการต่อไปจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๕ ผู้ใดที่มีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับนี้ และได้ยื่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ไว้แล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้มีการพิจารณาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ต่อไป ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะที่มีการยื่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

1-7-7.

(ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล)

นายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ